

Marcela Chrenst'ova – Praga – Czechy
„Layers of Prague” – „Warstwy Pragi”

Wszystkie zdjęcia tego zestawu zostały zrobione moim papierowym aparatem otworkowym „Krabicák”. Krabicák został wykonany z kartonowych pudełek rozerwanych na wiele małych kawałków. Częste spacerunki po Pradze dały mi dostęp do tego taniego materiału i nie chciałam zmarnować szansy na zbudowanie własnej papierowej kamery otworkowej.

Praga jest jak mój aparat otworkowy – to miasto o tak wielu warstwach... Obok historycznych budynków można spotkać nowoczesną architekturę, a jeśli wejdzie się bardzo głęboko pod wszystkie te warstwy, można znaleźć miłość do tego przytłaczającego miejsca.

Całość procesu tworzenia chciałam zakończyć nieregularnymi obramowaniami zdjęć. Tak więc biały papier na krawędziach stworzył naturalne ramki.

Przegląd aparatów autorki:

2011: Pierwsza kamera otworkowa

2011: DIRKON

2012: Ceramiczna kamera otworkowa

2016: PINCOTT pinhol wykonany z bawełny)

2016: Piernikowa kamera otworkowa

2017: Aparat otworkowy Galaxy (3D pen)

2017: Czekoladowa kamera otworkowa

2017: Kamera otworkowa Play-Doh

2019: Krabicák (papierowa kamera otworkowa)

Wystawa 289

Zrealizowano przy pomocy
środków budżetowych
Miasta Jastrzębie-Zdrój

Galeria czynna:
pon. - czw. 9-16
piątek 9-12
w inne dni i o innych
porach po uzgodnieniu
lub na własne ryzyko.

Opracowanie katalogu
Galeria „CIASNA”
ul. Katowicka 17 /25
44-335 Jastrzębie-Zdrój
tel. (0-32) 4716-456 kom. +48 667542341
ciasna.dl.pl
<http://ciasna.netarteria.info/>
www.facebook.com/Galeria.Ciasna/
<https://www.zonerama.com/GaleriaCiasna/>
e-mail: ciasna@gazeta.pl, GaleriaCiasna@wp.pl

**„Fotografia otworkowa
– trzy panie”**

Marcela Chrenst'ova
Lena Källberg
Kümei Kirschmann

Jastrzębie-Zdrój 14.07.2022 do 12.08.2022

Lena Källberg – Årsta – Szwecja „Beyond subject matte” – „Poza tematem”

Od około 15 lat eksperymentuję z różnymi kamerami, dopóki nie znajdę odpowiedniej dla konkretnego tematu lub projektu.

Samo wykonanie kamery otworkowej jest dla mnie ważną częścią projektu; poprawianie i przeprojektowywanie, dopóki nie będę zadowolona z wyniku.

Moje prace otworkowe były pokazywane na wielu wystawach oraz wydawnictwach w Szwecji i za granicą (Wystawiała w USA, Chorwacji, Hong Kongu, Australii, Rosji, Francji i Polsce). Od 2009 roku corocznie biorę udział w OFFO – Ogólnopolskim Festiwalu Fotografii Otworkowej (OFFO 2009, 2011, 2013, 2015, 2017, 2019 i 2021).

Od czasu do czasu prowadzę warsztaty, ucząc fotografii otworkowej i techniki ciemniowej. Kiedy tego nie robię, zajmuję się komunikacją B2B w zakresie technologii i inżynierii.

Zdjęcia z tej serii są wykonywane aparatem wyposażonym w szczelinową przysłonę zamiast otworka. Dodaje to zdjęciom element abstrakcji i stanowi wyzwanie dla oka, które próbuje zrozumieć, co jest na nich – wydają się przedstawiać coś znajomego, możesz zmrużyć oczy i spojrzeć jeszcze raz, ale nadal nie możesz zobaczyć dokładnie, jakie one są i co przedstawiają.

Kümei Kirschmann – Santa Fe – Argentyna „Will it be long?” – „Czy to potrwa długo?”

Kümei Kirschmann mieszka obecnie zarówno w rodzinnej Argentynie, jak też w Berlinie i Brnie.

Z fotografią i sztuką związana jest od dziecka, ale poświęciła się im w 2012 roku. Fotografia analogowa zawsze była jej pasją i to doprowadziło ją do odkrycia alternatywnych działań, takich jak fotografia otworkowa, solarigrafia i cyjanotypia.

Mimo że żyjemy w cyfrowym świecie, odkryła, że ten eksperymentalny i analogowy wszechświat ma nieskończone możliwości i uczyniła z niego główny obszar swojej pracy.

Od 2016 roku zajmuje się solarigrafią i używa kamery w wielu miastach Europy i Argentyny.

Tworzę zdjęcia solarigraficzne za pomocą kamer otworkowych i bardzo długich czasów naświetlania, takich jak tygodnie lub miesiące. W szalonym świecie pełnym migawek wierzę w „czekanie” jako twórczą moc. Powstałe obrazy – zdeformowane pejzaże, które zacierają granice rzeczywistości i wyobrażeń, bez retuszu, tylko czas.

Te otworkowe autoportrety, które zostały następnie przekształcone w „fotografie słoneczne”, przedstawiają dokładnie to, co czułam podczas lockdownu w 2020 roku. Wszystko było nieruchome i zagmatwane – nawet ja – ale jedyną rzeczą, która mijiała, był czas. W każdym z tych dni słońce zawsze było w górze, szpiegując mnie. Czy to też musiało być trudne?

Kümei Kirschmann – Santa Fe – Argentyna „The Tell-tale Can” – „Puszka oskarżycielska”

Artysta tworzy zdjęcia solarigraficzne za pomocą kamer otworkowych i bardzo długich czasów naświetlania, takich jak tygodnie lub miesiące. W szalonym świecie pełnym migawek wierzę w „czekanie” jako twórczą moc. Powstałe obrazy – zdeformowane pejzaże, które zacierają granice rzeczywistości i wyobrażeń, bez retuszu, tylko czas. Ale czas jest również fikcyjny i rzeczowy. Jest to coś, o czym wiemy, że istnieje, ale możemy go przededefiniować, jak nam się podoba. Czas nie jest do ogarnięcia. Wiemy, że tam jest, ale nie możemy być tego pewni, ponieważ się porusza. Czas to ruch. W solarigraficach czas jest naszkicowany na papierze w postaci szeregu linii, promieni słonecznych. Na tym światłoczułym podłożu rejestrowany jest ruch słońca, co daje kolorowy i słaby negatyw. Te negatywy to portrety. Niestabilne portrety niepewnego czasu.

